

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2
เรื่อง การบัญชีสำนักงานใหญ่และสาขาโดยใช้แบบฝึกทักษะ
ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1
วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี

ผู้วิจัย

นางสาวสมพิศ พรมมา
ครูแผนกวิชาการบัญชี

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2
เรื่อง การบัญชีสำนักงานใหญ่และสาขาโดยใช้แบบฝึกทักษะ
ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1
วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี

ผู้วิจัย

นางสาวสมพิศ พรมมา

ครูแผนกวิชาการบัญชี

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่องานวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 1

เรื่อง การบัญชีสำนักงานใหญ่และสาขา โดยใช้แบบฝึกทักษะ

ชื่อผู้วิจัย

นางสาวสมพิศ พรมมา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 1/7, 9 สาขาวิชาการบัญชี ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี จำนวน 18 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบฝึกทักษะหรือใบงานรายการคำเกี่ยวกับภาษีซื้อ ภาษีขายและแบบทดสอบการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับการซื้อขายและการ link ไปยังระบบภาษี

ครูนำวิธีสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Child – centered Method) ในการศึกษาถึงแนวทางรวมทั้งวิธีการเพิ่มทักษะและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะในการทำรายการ link เอกสารประกอบการบันทึกบัญชีเพื่อให้นักศึกษาทำรายงานภาษีซื้อ ภาษีขายได้ดีขึ้น จากเดิมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 หลังจากการทดลองผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 6.50 ซึ่งดีขึ้นกว่าเดิม และจากการใช้แบบฝึกทักษะจะทำให้นักศึกษาสามารถนำข้อมูลและทักษะความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวไปใช้ในการประกอบอาชีพและประสบความสำเร็จ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
สารบัญ	ข
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
ขอบเขตของการวิจัย	1
สมมติฐานการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิด หลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	3
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
ประชากร	7
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	7
การเก็บรวบรวมข้อมูล	7
การวิเคราะห์ข้อมูล	7
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
การวิเคราะห์ข้อมูล	8
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	10
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	10
บรรณานุกรม	11

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วัตถุประสงค์ในการเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 1 เรื่อง การบันทึกบัญชีสำนักงานใหญ่และสาขา มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะให้นักศึกษาสามารถ สร้างการเชื่อมโยงการบันทึกรายการสนมุดรายวันไปยังระบบภาษี โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชีได้อย่างถูกต้อง เพื่อให้สามารถนำเอาข้อมูลไปบันทึกบัญชีได้อย่างถูกต้องตามหลักการบัญชี สำหรับแนวทางในการสอนของผู้สอนเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจและสามารถ link เอกสารเกี่ยวกับภาษีซื้อ ภาษีขาย ซึ่งเป็นเอกสารประกอบการลงบัญชีไปยังระบบภาษี เพื่อนำไปจัดรายงาน ภาษีซื้อ รายงานภาษีขาย ได้ถูกต้องตามประมวลรัษฎากรนั้น ผู้สอนได้ใช้แบบฝึกปฏิบัติในกรณีต่าง ๆ เพื่อพัฒนาทักษะในการ link รายการค้าที่เกี่ยวข้องกับระบบภาษีซื้อ ไปยังระบบภาษีเงินได้เพื่อเป็นแนวทางการจัดทำรายงานภาษีซื้อ ภาษีขายของกิจการบริการ และกิจการซื้อมาขายไปอย่างถูกต้องจากสภาพปัญหาที่พบ จึงทำให้นักศึกษาไม่สามารถจัดทำรายงานภาษีซื้อ รายงานภาษีขายได้อย่างถูกต้อง ทำให้ผู้สอนต้องใช้เครื่องมือในการเพิ่มทักษะในการ link เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำรายงานภาษีซื้อ รายงานภาษีขายได้อย่างถูกต้อง

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 1/7, 9 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ
2. เพื่อพัฒนาทักษะในการบันทึกบัญชีสำนักงานใหญ่และสาขาเอกสารเกี่ยวกับภาษีซื้อ ภาษีขาย อย่างถูกต้องโดยใช้แบบฝึกทักษะ
3. เพื่อพัฒนาทักษะในการจัดทำรายงานภาษีซื้อ รายงานภาษีขายได้อย่างถูกต้อง

3. ขอบเขตของการวิจัย

1. นักศึกษาระดับชั้น ปวส. 1/7, 9 สาขางานการบัญชี ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567
3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
ตัวแปรอิสระ คือ แบบฝึกทักษะ เรื่อง การบัญชีสำนักงานใหญ่และสาขา
ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การบัญชีสำนักงานใหญ่และสาขา

4. สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ในวิชาการบัญชีชั้นสูง 1 เรื่อง การ การบัญชีสำนักงานใหญ่และสาขา ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส. 1./7, 9 สาขาวิชาการบัญชี ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษาสามารถบันทึกบัญชีของสำนักงานใหญ่และสาขาได้อย่างถูกต้อง
2. นักศึกษาสามารถจัดทำรายงานภาษีซื้อ ภาษีขายของกิจการซื้อ มา ขายไป และกิจการให้บริการได้อย่างถูกต้อง

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีชั้นสูง 1 เรื่อง การบัญชีสำนักงานใหญ่ และสาขา โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า เอกสาร แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้รวบรวมเอกสารและสรุป เพื่อใช้เป็นแนวทางการวิจัยใน ครั้งนี้ รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีจิตวิทยาที่ใช้ในแบบฝึกทักษะ
2. แบบฝึกทักษะ
3. ความพึงพอใจและการวัดความพึงพอใจ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีจิตวิทยาที่ใช้ในแบบฝึกทักษะ

ธีระชัย ปุณณโชติ (2539 : 27) กล่าวถึงทฤษฎีจิตวิทยาที่ใช้ในแบบฝึกทักษะว่าแบบฝึกทักษะได้ อาศัย ทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ (Thorndike) มาใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะ มีสาระสำคัญดังนี้ 1) กฎแห่งผล (Law of Effect) กฎนี้ได้กล่าวถึงการเชื่อมโยงได้ ถ้าสามารถสร้างความพึงพอใจ ให้แก่ผู้เรียนได้ รางวัลเป็นต้น

2) กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) การที่ผู้เรียนได้กระทำซ้ำหรือกระทำบ่อยครั้ง จะเป็นการ เสริมสร้างให้เกิดการเรียนรู้มั่นคงขึ้น ฉะนั้นกฎแห่งการเรียนรู้มากหรือน้อยจะขึ้นอยู่กับทำให้ผู้เรียน ได้ฝึกหัด ในเรื่องที่เรียนนั้นตามความเหมาะสมด้วย

3) กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) เมื่อร่างกายพร้อมที่จะทำแล้ว ถ้ามีโอกาสที่จะ กระทำ ย่อมเป็นที่น่าพึงพอใจ ในทางตรงกันข้าม ถ้าร่างกายไม่พร้อมที่จะทำงานแต่ถ้าบังคับให้กระทำ ย่อม เกิดความ ไม่พอใจเช่นเดียวกัน

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550 : 54 - 55) ได้อธิบายแนวคิดและหลักการสร้าง แบบ ฝึกว่า การศึกษาในเรื่องจิตวิทยาการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่ผู้สร้างแบบฝึกไม่ควรละเลยเพราะการเรียนรู้ จะ เกิดขึ้นได้ ต้องขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์ของจิตและพฤติกรรมที่ตอบสนองนานาประการ โดยอาศัยกระบวนการ ที่เหมาะสม และเป็นวิธีที่ดีที่สุด การศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้จากข้อมูลที่นักจิตวิทยาได้ทำการค้นพบ และ ทดลองไว้แล้ว สำหรับการสร้างแบบฝึกในส่วนที่มีความสัมพันธ์กันดังนี้

1. ทฤษฎีการลองถูกลองผิดของธอร์นไดค์ซึ่งได้สรุปเป็นกฎเกณฑ์การเรียนรู้ 3 ประการ คือ
 - 1.1 กฎความพร้อม หมายถึง การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลพร้อมที่จะกระทำ
 - 1.2 กฎผลที่ได้รับ หมายถึง การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเพราะบุคคลกระทำซ้ำง่าย
 - 1.3 กฎการฝึกหัด หมายถึง การฝึกหัดให้บุคคลทำกิจกรรมต่างๆ นั้น ผู้ฝึกจะต้องควบคุม และ จัดสภาพการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของตนเอง บุคคลจะถูกกำหนดลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก

ดังนั้น ผู้สร้างแบบฝึกจึงจะต้องกำหนดกิจกรรมตลอดจนคำสั่งต่างๆ ใบแบบฝึกให้ผู้ฝึกได้แสดง พฤติกรรม สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ผู้สร้างต้องการ

2. ทฤษฎีพฤติกรรมนิยมของสกินเนอร์ ซึ่งมีความเชื่อว่า สามารถควบคุมบุคคลให้ทำตามความ ประสงค์หรือแนวทางที่กำหนดโดยไม่ต้องคำนึงถึงความรู้สึกทางด้านจิตใจของบุคคลผู้นั้น ว่าจะรู้สึกนึกคิด อย่างไร เขาจึงได้ทดลองและสรุปว่าบุคคลสามารถเรียนรู้ด้วยการกระทำโดยมีการเสริมแรงเป็นตัวการ

3. วิธีการสอนของกาเย ซึ่งมีความเห็นว่าการเรียนรู้มีลำดับขั้น และผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เนื้อหาที่ง่าย ไปหายาก การสร้างแบบฝึกจึงควรคำนึงถึงการฝึกตามลำดับจากง่ายไปหายาก

4. แนวคิดของบลูม ซึ่งกล่าวถึงธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคนว่ามีความแตกต่างกันผู้เรียนสามารถ เรียนรู้เนื้อหาในหน่วยย่อยต่าง ๆ ได้โดยใช้เวลาเรียนที่แตกต่างกัน

ออกนิษฐ์ กรโกร (2549 :17) ได้ดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะ ยึดหลักให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ตาม ศักยภาพของแต่ละบุคคล ในความคาดหวัง ต้องการให้เด็กที่ใช้แบบฝึกทักษะมีพฤติกรรม ดังนี้

1. Active Responding ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างกระฉับกระเฉง ไม่ว่าจะ เป็น คิดในใจ หรือแสดงออกมาด้วยการพูดหรือเขียน นักเรียนอาจเขียนรูปภาพเติมคำแต่งประโยคหรือหาคำตอบ ในใจ

2. Minimal Error ในการเรียนแต่ละครั้งเราหวังว่า นักเรียนจะตอบคำถามได้ถูกต้องเสมอ แต่ใน กรณีที่นักเรียนตอบคำถามผิด นักเรียนควรมีโอกาสฝึกฝนและเรียนรู้ในสิ่งที่เขาทำผิดเพื่อไปสู่คำตอบที่ ถูกต้อง ต่อไป

3. Knowledge of Results เมื่อนักเรียนสามารถตอบถูกต้องเขาควรได้รับเสริมแรง ถ้า นักเรียนตอบ ผิดเขาควรได้รับการชี้แจง และให้โอกาสที่จะแก้ไขให้ถูกต้องเช่นเดียวกับประสบการณ์ที่เป็น ความสำเร็จ สำหรับมนุษย์แล้ว เพียงได้รู้ว่าทำอะไรสำเร็จก็ถือเป็นการเสริมแรงในตัวเอง

4. Small Step การเรียนจะต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ไปทีละน้อยด้วยตนเอง โดย ให้ความรู้ ตามลำดับขั้นและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใคร่ครวญตามซึ่งจะเป็นผลดีต่อการเรียนรู้ของเด็กอย่างมาก แม้ที่เรียน อ่อนก็จะสามารถเรียนได้

จากการศึกษาค้นคว้าของผู้วิจัยสรุปในเรื่องของแนวคิดหลักการที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะได้ ว่า การจัดทำแบบฝึกนั้น ต้องคำนึงถึงปัจจัยในหลาย ๆ ด้าน โดยต้องสร้างแบบฝึกให้เหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน คือไม่ง่ายหรือยากจนเกินไป เรียงลำดับแบบฝึกจากง่ายไปหายาก แบบฝึกควรใช้ภาพประกอบเพื่อ ดึงดูดความ สนใจของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการฝึก และจะช่วยยั่วยุให้ติดตามต่อไป ตามหลัก ของการจูงใจ แบบฝึกสร้างขึ้นควรเป็นแบบฝึกสั้น ๆ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย แบบฝึก ต้องมี ลักษณะต่าง ๆ กันและมีความหลากหลาย เช่น ประสมคำจากภาพ เล่นกับบัตรภาพ ประกอบ รวมไปถึง ถึงต้อง จัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมและพร้อมสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ทฤษฎีจิตวิทยาที่ใช้ในแบบฝึกทักษะ

ธีระชัย ปุณณโชติ (2539 : 27) กล่าวถึงทฤษฎีจิตวิทยาที่ใช้ในแบบฝึกทักษะว่าแบบฝึกทักษะได้ อาศัย ทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ (Thorndike) มาใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะ มีสาระสำคัญดังนี้ 1) กฎแห่งผล (Law of Effect) กฎนี้ได้กล่าวถึงการเชื่อมโยงได้ ถ้าสามารถสร้างความพึงพอใจ ให้แก่ผู้เรียนได้ รางวัลเป็นต้น

2) กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) การที่ผู้เรียนได้กระทำซ้ำหรือกระทำบ่อยครั้ง จะ เป็นการ เสริมสร้างให้เกิดการเรียนรู้มั่นคงขึ้น ฉะนั้นกฎแห่งการเรียนรู้มากหรือน้อยจะขึ้นอยู่กับทำให้ผู้เรียน ได้ฝึกหัด ในเรื่องที่เรียนนั้นตามความเหมาะสมด้วย

3) กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) เมื่อร่างกายพร้อมที่จะทำแล้ว ถ้ามีโอกาสที่จะ กระทำ ย่อมเป็นที่น่าพึงพอใจ ในทางตรงกันข้าม ถ้าร่างกายไม่พร้อมที่จะทำงานแต่ถ้าบังคับให้กระทำ ย่อม เกิดความ ไม่พอใจเช่นเดียวกัน

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550 : 54 - 55) ได้อธิบายแนวคิดและหลักการสร้าง แบบ ฝึกว่า การศึกษาในเรื่องจิตวิทยาการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่ผู้สร้างแบบฝึกมิควรละเลยเพราะการเรียนรู้ จะ เกิดขึ้นได้ ต้องขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์ของจิตและพฤติกรรมที่ตอบสนองนานาประการ โดยอาศัยกระบวนการ ที่เหมาะสม และเป็นวิธีที่ดีที่สุด การศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้จากข้อมูลนี้นักจิตวิทยาได้ทำการค้นพบ และ ทดลองไว้แล้ว สำหรับการสร้างแบบฝึกในส่วนที่มีความสัมพันธ์กันดังนี้

1. ทฤษฎีการลองถูกลองผิดของธอร์นไดค์ซึ่งได้สรุปเป็นกฎเกณฑ์การเรียนรู้ 3 ประการ คือ

1.1 กฎความพร้อม หมายถึง การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลพร้อมที่จะกระทำ

1.2 กฎผลที่ได้รับ หมายถึง การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเพราะบุคคลกระทำซ้ำง่าย

1.3 กฎการฝึกหัด หมายถึง การฝึกหัดให้บุคคลทำกิจกรรมต่างๆ นั้น ผู้ฝึกจะต้องควบคุม

และ จัดสภาพการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของตนเอง บุคคลจะถูกกำหนดลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก ดังนั้น ผู้สร้างแบบฝึกจึงจะต้องกำหนดกิจกรรมตลอดจนคำสั่งต่างๆ ในแบบฝึกให้ผู้ฝึกได้แสดง พฤติกรรม สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ผู้สร้างต้องการ

2. ทฤษฎีพฤติกรรมนิยมของสกินเนอร์ ซึ่งมีความเชื่อว่า สามารถควบคุมบุคคลให้ทำตามความ ประสงค์หรือแนวทางที่กำหนดโดยไม่ต้องคำนึงถึงความรู้สึทางด้านจิตใจของบุคคลผู้นั้น ว่าจะรู้สึกนึกคิด อย่างไร เขาจึงได้ทดลองและสรุปว่าบุคคลสามารถเรียนรู้ด้วยการกระทำโดยมีการเสริมแรงเป็นตัวการ

3. วิธีการสอนของกาเย ซึ่งมีความเห็นว่าการเรียนรู้มีลำดับขั้น และผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เนื้อหาที่ง่าย ไปหายาก การสร้างแบบฝึกจึงควรคำนึงถึงการฝึกตามลำดับจากง่ายไปหายาก

4. แนวคิดของบลูม ซึ่งกล่าวถึงธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคนว่ามีความแตกต่างกันผู้เรียนสามารถ เรียนรู้เนื้อหาในหน่วยย่อยต่าง ๆ ได้โดยใช้เวลาเรียนที่แตกต่างกัน

อกนิษฐ์ กรโกร (2549 :17) ได้ดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะ ยึดหลักให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ตาม ศักยภาพของแต่ละบุคคล ในความคาดหวัง ต้องการให้เด็กที่ใช้แบบฝึกทักษะมีพฤติกรรม ดังนี้

1. Active Responding ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างกระฉับกระเฉง ไม่ว่าจะป็นคิดในใจ หรือแสดงออกมาด้วยการพูดหรือเขียน นักเรียนอาจเขียนรูปภาพเติมคำแต่งประโยคหรือหาคำตอบในใจ

2. Minimal Error ในการเรียนแต่ละครั้งเราหวังว่า นักเรียนจะตอบคำถามได้ถูกต้องเสมอ แต่ใน กรณีที่นักเรียนตอบคำถามผิด นักเรียนควรมีโอกาสฝึกฝนและเรียนรู้ในสิ่งที่เขาทำผิดเพื่อไปสู่คำตอบที่ถูกต้อง ต่อไป

3. Knowledge of Results เมื่อนักเรียนสามารถตอบถูกต้องเขาควรได้รับเสริมแรง ถ้า นักเรียนตอบ ผิดเขาควรได้รับการชี้แจง และให้โอกาสที่จะแก้ไขให้ถูกต้องเช่นเดียวกับประสบการณ์ที่เป็นความสำเร็จ สำหรับมนุษย์แล้ว เพียงได้รู้ว่าทำอะไรสำเร็จก็ถือเป็นการเสริมแรงในตัวเอง

4. Small Step การเรียนจะต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ไปทีละน้อยด้วยตนเอง โดยให้ความรู้ ตามลำดับขั้นและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใคร่ครวญตามซึ่งจะเป็นผลดีต่อการเรียนรู้ของเด็กอย่างมาก แม้ที่เรียน อ่อนก็จะสามารถเรียนได้

จากการศึกษาค้นคว้าของผู้วิจัยสรุปในเรื่องของแนวคิดหลักการที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะได้ ว่า การจัดทำแบบฝึกนั้น ต้องคำนึงถึงปัจจัยในหลาย ๆ ด้าน โดยต้องสร้างแบบฝึกให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน คือไม่ง่ายหรือยากจนเกินไป เรียงลำดับแบบฝึกจากง่ายไปหายาก แบบฝึกควรใช้ภาพประกอบเพื่อดึงดูดความ สนใจของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการฝึก และจะช่วยย่นอายุให้ติดตามต่อไปตามหลัก ของการจูงใจ แบบฝึกสร้างขึ้นควรเป็นแบบฝึกสั้น ๆ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย แบบฝึกต้องมี ลักษณะต่าง ๆ กันและมีความหลากหลาย เช่น ประสมคำจากภาพ เล่นกับบัตรภาพ ประกอบ รวมไปถึง ต้อง จัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมและพร้อมสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2. แบบฝึกทักษะ

2.1 ความหมายและความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

ไพฑูริย์มุลติ (2546 : 48) ได้สรุปความหมายของแบบฝึกทักษะ คือชุดฝึกการเรียนรู้ที่ครู สร้างขึ้นให้นักเรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนรู้อแล้วเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และช่วยเพิ่มทักษะความ ชำนาญและฝึกกระบวนการคิดให้มากขึ้น ทั้งยังมีประโยชน์ในการลดภาระการสอนให้กับครู อีกทั้งพัฒนา ความสามารถของผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นความก้าวหน้าจากผลการเรียนรู้ของตนเองได้

วรรณภา ไชยวรรณ (2549 : 40) ได้สรุปความหมายและความสำคัญของแบบฝึกได้ว่า แบบฝึก คือแบบฝึกหัดหรือชุดฝึกที่ครูจัดให้นักเรียน เพื่อให้มีทักษะเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้เรียนรู้เรื่องนั้นๆ มาบ้างแล้ว โดยแบบฝึกต้องมีทิศทางตรงตามจุดประสงค์ ประกอบกิจกรรมที่น่าสนใจและสนุกสนาน

สุวิทย์ มุลค่า และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550 : 53) ได้สรุปความสำคัญของแบบฝึกทักษะ ว่าแบบฝึกทักษะมีความสำคัญต่อผู้เรียนไม่น้อย ในการที่จะช่วยส่งเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้นทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบ ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายและความสำคัญของแบบฝึกทักษะ พอสรุปได้ว่า แบบฝึก

ทักษะ หมายถึง สื่อการสอนที่เป็นชุดฝึกทักษะที่ครูสร้างขึ้นให้กับผู้เรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนรู้อแล้ว เพื่อสร้าง ความเข้าใจ และช่วยเพื่อทักษะความชำนาญและฝึกกระบวนการคิดให้มากขึ้น ทำให้ครูถึงความเข้าใจของ ผู้เรียนที่มีต่อเนื้อหาในเรื่องนั้นๆ แบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพจะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการฝึก ทักษะได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มที่และเพิ่มความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี 2.2 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะช่วยเสริมสร้างทักษะให้แก่ผู้เรียน การสร้างแบบฝึกให้มี ประสิทธิภาพจึงจำเป็นต้องศึกษาองค์ประกอบและลักษณะของแบบฝึก เพื่อใช้ให้เหมาะสมกับระดับ ความสามารถของนักเรียน

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550 : 60 -61) ได้สรุปลักษณะของแบบฝึกที่ดี ควรคำนึงถึงหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ความครอบคลุม ความสอดคล้องกับเนื้อหา รูปแบบน่าสนใจ คำสั่งชัดเจน และได้สรุปลักษณะของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. สำนวนภาษาไทย
3. ให้ความหมายต่อชีวิต
4. คิดได้เร็วและสนุก
5. ปลุกความน่าสนใจ
6. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ
7. อาจศึกษาได้ด้วยตนเอง

และได้แนะนำให้ผู้สร้างแบบฝึกให้ยึดลักษณะของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. แบบฝึกหัดที่ดีควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำคำสั่งหรือตัวอย่างวิธีทำที่ใช้ไม่ควรยาว เกินไป เพราะจะทำให้เข้าใจยาก ควรปรับให้ง่ายเหมาะสมกับผู้ใช้นี้เพื่อให้นักเรียนสามารถศึกษาด้วยตนเอง ได้ถ้าต้องการ
2. แบบฝึกหัดที่ดีควรมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงตามจุดมุ่งหมายของการฝึกลงทุนน้อย ใช้ได้นานๆ และทันสมัยอยู่เสมอ
3. ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึกหัดควรเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน
4. แบบฝึกหัดที่ดีควรแยกฝึกเป็นเรื่องๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไปแต่ควรมีกิจกรรมหลาย รูปแบบ เพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจและไม่น่าเบื่อหน่ายในการทำและเพื่อฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนเกิด ความชำนาญ
5. แบบฝึกหัดที่ดีควรมีทั้งแบบกำหนดให้โดยเสรี การเลือกใช้คำ ข้อความหรือรูปภาพใน แบบฝึกหัด ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยและตรงกับความในใจของนักเรียนเพื่อว่าแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นจะได้ ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินและพอใจแก่ผู้ใช้ ซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้ได้เร็วในการกระทำที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ

6. แบบฝึกหัดที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ศึกษาด้วยตนเองให้รู้จักค้นคว้ารวบรวมสิ่งที่ พบเห็น บ่อยๆ หรือที่ตนเองเคยใช้จะทำให้ให้นักเรียนสนใจเรื่องนั้นๆ มากยิ่งขึ้น และจะรู้จักความรู้ในชีวิตประจำวัน อย่างถูกต้อง มีหลักเกณฑ์และมองเห็นว่าสิ่งที่เขาได้ฝึกฝนนั้นมีความหมายต่อเขาตลอดไป

7. แบบฝึกหัดที่ดีควรจะสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนแต่ละคนจะมีความ แตกต่างกัน หลายๆ ด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม ระดับสติปัญญาและประสบการณ์ ฯลฯ ฉะนั้นการ ทำแบบฝึกหัดแต่ละเรื่อง ควรจัดทำใ้หลากหลายและมีทุกระดับ ตั้งแต่ง่าย ปานกลาง จนถึงระดับ ค่อนข้างยาก เพื่อว่าทั้งเด็กเก่ง กลาง และอ่อนจะได้เลือกทำได้ตามความสามารถ ทั้งนี้เพื่อให้เด็กทุกคนประสบ ความสำเร็จ ในการทำแบบฝึกหัด

8. แบบฝึกหัดที่ดีควรสามารถเร้าความสนใจของนักเรียนได้ตั้งแต่หน้าปกไปจนถึงหน้า สุดท้าย

9. แบบฝึกหัดที่ดีควรได้รับการปรับปรุงไปคู่กับหนังสือแบบเรียนอยู่เสมอและควรใช้ได้ดี ทั้งในและ นอกบทเรียน

ฐานิยา อมรพลัง (2548 : 78) ได้เสนอลักษณะที่ดีของแบบฝึก คือ แบบฝึกที่เรียงลำดับจาก ง่ายไป หายาก มีรูปภาพประกอบ มีรูปแบบน่าสนใจ หลากหลายรูปแบบ โดยอาศัยหลักจิตวิทยาในการจัด กิจกรรม หรือจัดแบบฝึกให้สนุก ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัย และระดับชั้นของนักเรียน มีคำสั่ง คำชี้แจงสั้น ชัดเจน เข้าใจ ง่าย มีตัวอย่างประกอบ มีการจัดกิจกรรม การฝึกที่เร้าความสนใจ และแบบฝึกนั้นควรทันสมัยอยู่เสมอ

วรรณภา ไชยวรรณ (2549 : 43) ได้อธิบายถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี คือ ควรมีความ หลากหลาย รูปแบบ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย และต้องมีลักษณะที่เร้า ยั่วยุ จูงใจ ได้ให้คิดพิจารณา ได้ศึกษาค้นคว้า จนเกิดความรู้ ความเข้าใจทักษะ แบบฝึกควรมีภาพดึงดูดความสนใจเหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียนตรงกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ มีเนื้อหาพอเหมาะ

ผู้วิจัยพอสรุปลักษณะของแบบฝึกที่ดีได้ว่า แบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพ ช่วยทำให้ผู้เรียน ประสบ ความสำเร็จในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี และแบบฝึกที่ดีเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญของครู ทำให้ครู ลด ภาระการสอนลงได้ ทำให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของตนเองเพื่อความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี ดังนั้น ครูยังจำเป็นต้องศึกษาเทคนิควิธีการ ขั้นตอนในการฝึกทักษะต่างๆ มีประสิทธิภาพที่สุด อันส่งผลให้ ผู้เรียนมี การพัฒนาทักษะต่างๆ ได้อย่างเต็มที่และแบบฝึกที่ดีนั้นจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลายๆ ด้าน ตรงตาม เนื้อหา เหมาะสมกับวัย เวลา ความสามารถ ความสนใจ และสภาพปัญหาของผู้เรียน

2.3 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

ไพฑูริย์ มูลดี (2546 : 52) ได้อธิบายประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้ คือ แบบฝึกมีความสำคัญ และ จำเป็นต่อการเรียนทักษะทางภาษามาก เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนได้ดีขึ้นสามารถจดจำ เนื้อหา ในบทเรียนและคำศัพท์ต่างๆ ได้คงทน ทำให้เกิดความสนุกสนานในขณะที่เรียนทราบความก้าวหน้าของ ตนเอง สามารถนำแบบฝึกมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้ นำมาวัดผลการเรียนหลังจากที่เรียนแล้ว ตลอดจน สามารถทราบข้อบกพร่องของนักเรียนและนำไปปรับปรุงแก้ไขได้ทันทีซึ่งจะมีผลทำให้ครู ประหยัดเวลา ค่าใช้จ่ายและลดภาระได้มาก และยังให้นักเรียนนำภาษาไปใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วย

วรรณภา ไชยวรรณ (2549 : 41) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกช่วย ในการฝึกหรือเสริมทักษะทางภาษา การใช้ภาษาของนักเรียนสามารถนำมาฝึกซ้ำทบทวนบทเรียน และผู้เรียนสามารถนำไปทบทวนด้วยตนเอง จดจำเนื้อหาได้คงทน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย แบบฝึกถือเป็นอุปกรณ์การสอนอย่างหนึ่งซึ่งสามารถทดสอบความรู้ วัดผลการเรียนหรือประเมินผลการเรียนก่อนและหลังเรียนได้เป็นอย่างดี ทำให้ครูทราบปัญหาข้อบกพร่องของผู้เรียนเฉพาะจุดได้ นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง ครูประหยัดเวลา ค่าใช้จ่ายและลดภาระได้มาก

ถวัลย์ มาตจรัส และคณะ (2550 : 21) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของแบบฝึกหัดและแบบฝึก ทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นในเรื่องของการแก้ปัญหา และการพัฒนาในการจัดการเรียนรู้ในหน่วยการ เรียนรู้และสามารถเรียนรู้ได้ โดยสรุปได้ดังนี้

1. เป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน
2. ผู้เรียนมีสื่อสำหรับฝึกทักษะด้านการอ่าน การคิด การคิดวิเคราะห์ และการเขียน
3. เป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับการแก้ปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน
4. พัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติด้านต่างๆ ของผู้เรียน

จากประโยชน์ของแบบฝึกที่กล่าวมา สรุปได้ว่า แบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพช่วยทำให้ นักเรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัย ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับประโยชน์ของแบบฝึกทักษะแล้ว พอสรุปได้ว่าแบบฝึก มีความสำคัญ และจำเป็นต่อการเรียนทักษะทางภาษามาก เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น สามารถจดจำเนื้อหาในบทเรียนและคำศัพท์ต่างๆ ได้คงทน ทำให้เกิดความสนุกสนานในขณะที่เรียนทราบ ความก้าวหน้าของตนเอง และครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่างๆ ของเด็กได้ชัดเจนสามารถนำแบบฝึกทักษะ มาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเอง ตลอดจนสามารถทราบข้อบกพร่องของนักเรียนและนำไปปรับปรุงได้ ทันทีทันที ซึ่งจะมีผลทำให้ครูประหยัดเวลา ประหยัดค่าใช้จ่าย

2.4 หลักการสร้างแบบฝึก

วรรณภา ไชยวรรณ (2549 : 45) ได้สรุปหลักการสร้างแบบฝึกทักษะดังนี้

1. ความใกล้ชิด คือ ถ้าใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกันจะสร้างความพอใจให้กับผู้เรียน
2. การฝึก คือ การให้นักเรียนได้ทำซ้ำ ๆ เพื่อช่วยสร้างความรู้ ความเข้าใจที่แม่นยำ
3. กฎแห่งผล คือ การที่ผู้เรียนได้ทราบผลการทำงานของตนด้วยการเฉลยคำตอบจะช่วย ให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่องเพื่อปรับปรุงแก้ไขและเป็นการสร้างความพอใจแก่ผู้เรียน
4. การจูงใจ คือ การสร้างแบบฝึกเรียงลำดับจากแบบฝึกง่ายและสั้นไปสู่แบบฝึกเรื่องที่ ยากและยาวขึ้น ควรมีภาพประกอบและมีหลายรสหลายรูปแบบ

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550 : 54 - 55) ได้สรุปหลักในการสร้างแบบฝึก ว่าต้องมีการกำหนดเงื่อนไขที่จะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนสามารถผ่านลำดับขั้นตอนของทุกหน่วยการเรียนรู้ได้ ถ้านักเรียน

ได้เรียนตามอัตราการเรียนรู้ของตนก็จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จมากขึ้น 2.5 ส่วนประกอบของแบบฝึก

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550 : 61 - 62) ได้กำหนดส่วนประกอบของ แบบฝึก ทักษะได้ดังนี้

1. คู่มือการใช้แบบฝึก เป็นเอกสารสำคัญประกอบการใช้แบบฝึก ว่าใช้เพื่ออะไรและมีวิธีใช้ อย่างไร เช่น ใช้เป็นงานฝึกทำยบทเรียน ใช้เป็นการบ้าน หรือใช้สอนซ่อมเสริมประกอบด้วย - ส่วนประกอบของแบบฝึก จะระบุว่าในแบบฝึกชุดนี้ มีแบบฝึกทั้งหมดกี่ชุด อะไรบ้าง และ มีส่วนประกอบอื่นๆ หรือไม่ เช่น แบบทดสอบ หรือแบบบันทึกผลการประเมิน

- สิ่งที่ครูหรือนักเรียนต้องเตรียม (ถ้ามี) จะเป็นการบอกให้ครูหรือนักเรียนเตรียมตัวให้ พร้อมล่วงหน้าก่อนเรียน

- จุดประสงค์ในการใช้แบบฝึก

- ขั้นตอนในการใช้ บอกข้อตามล าดับการใช้ และอาจเขียนในรูปแบบของแนวการสอน หรือแผนการสอนจะชัดเจนยิ่งขึ้น

- เฉลยแบบฝึกในแต่ละชุด

2. แบบฝึก เป็นสื่อที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ที่ถาวรควรมี องค์ประกอบ ดังนี้

- ชื่อชุดฝึกในแต่ละชุดย่อย

- จุดประสงค์

- คำสั่ง

- ตัวอย่าง

- ชุดฝึก

- ภาพประกอบ

- ข้อทดสอบก่อนและหลังเรียน

- แบบประเมินบันทึกผลการใช้

2.5 รูปแบบการสร้างแบบฝึก

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550 : 62 - 64) ได้เสนอแนะรูปแบบการสร้าง แบบฝึก โดยอธิบายว่าการสร้างแบบฝึกรูปแบบก็เป็นสิ่งสำคัญในการที่จะจูงใจให้ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติ แบบฝึกจึงควรมีรูปแบบที่หลากหลาย มิใช่ใช้แบบเดียวจะเกิดความจำเจน่าเบื่อหน่าย ไม่ท้าทายให้อยากรู้ อยากรองจึงขอเสนอรูปแบบที่เป็นหลักใหญ่ไว้ก่อน ส่วนผู้สร้างจะนำไปประยุกต์ใช้ ปรับเปลี่ยนรูปแบบอื่นๆ ก็แล้วแต่เทคนิคของแต่ละคน ซึ่งจะเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ดังนี้

1. แบบถูกผิด เป็นแบบฝึกที่เป็นประโยคบอกเล่า ให้ผู้เรียนอ่านแล้วใส่เครื่องหมายถูกหรือผิด ตามดุลยพินิจของผู้เรียน

2. แบบจับคู่ เป็นแบบฝึกที่ประกอบด้วยตัวคำถามหรือตัวปัญหา ซึ่งเป็นตัวยืนไว้ในสมุดข่อย ซ้ายมือ โดยมีที่ว่างไว้หน้าข้อเพื่อให้ผู้เรียนเลือกหาคำตอบที่กำหนดไว้ในสมุดข่อยมาจับคู่กับคำถามให้ สอดคล้องกัน โดยใช้หมายเลขหรือรหัสคำตอบไปวางไว้ที่ว่างหน้าข้อความหรือจะใช้การโยงเส้นก็ได้

3. แบบเติมคำหรือเติมข้อความ เป็นแบบฝึกที่มีข้อความไว้ให้ แต่จะเว้นช่องว่างไว้ให้ผู้เรียน เติมคำหรือข้อความที่ขาดหายไป ซึ่งคำหรือข้อความที่นำมาเติมอาจให้เติมอย่างอิสระหรือกำหนดตัวเลือกให้ เติมก็ได้

4. แบบหมายตัวเลือก เป็นแบบฝึกเชิงแบบทดสอบ โดยจะมี 2 ส่วน คือส่วนที่เป็นคำถาม ซึ่งจะต้องเป็นประโยคคำถามที่สมบูรณ์ ชัดเจนไม่คลุมเครือ ส่วนที่ 2 เป็นตัวเลือก คือคำตอบซึ่งอาจจะมี 3-5 ตัวเลือกก็ได้ ตัวเลือกทั้งหมดจะมีตัวเลือกที่ถูกที่สุดเพียงตัวเลือกเดียวส่วนที่เหลือเป็นตัวลวง

5. แบบอัตนัย คือความเรียงเป็นแบบฝึกที่ตัวคำถาม ผู้เรียนต้องเขียนบรรยายตอบอย่างเสรี ตามความรู้ความสามารถ โดยไม่จำกัดคำตอบ แต่จำกัดคำตอบ แต่จำกัดในเรื่องเวลา อาจใช้คำถามในรูปแบบทั่ว ๆ ไป หรือเป็นคำสั่งให้เขียนเรื่องราวต่าง ๆ ก็ได้

2.7 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึก

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550 : 65) ได้เสนอแนะการสร้างแบบฝึกว่า ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกจะคล้ายคลึงกับการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาประเภทอื่นๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น
 - ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะทำการสอน
 - ปัญหาการผ่านจุดประสงค์ของนักเรียน
 - ผลจากการสังเกตพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
 - ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ศึกษารายละเอียดในหลักสูตร เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์และกิจกรรม
3. พิจารณาแนวทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากข้อ 1 โดยการสร้างแบบฝึกและเลือกเนื้อหาใน ส่วนที่จะสร้างแบบฝึกนั้นว่าจะทำเรื่องใดบ้าง กำหนดเป็นโครงเรื่องไว้
4. ศึกษารูปแบบของการสร้างแบบฝึกจากเอกสารตัวอย่าง
5. ออกแบบชุดฝึกแต่ละชุดให้มีรูปแบบที่หลากหลายน่าสนใจ
6. ลงมือสร้างแบบฝึกในแต่ละชุด พร้อมทั้งข้อทดสอบก่อนและหลังเรียนให้สอดคล้องกับ เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้
7. ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
8. นำไปทดลองใช้ แล้วบันทึกผลเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง
9. ปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
10. นำไปใช้จริงและเผยแพร่ต่อไป

ถวัลย์ มาตจรัส และคณะ (2550 : 21) ได้อธิบายขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาสาระสำหรับการจัดทำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะ
2. วิเคราะห์เนื้อหาสาระโดยละเอียดเพื่อกำหนดจุดประสงค์ในการจัดทำ
3. ออกแบบการจัดทำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะตามจุดประสงค์
4. สร้างแบบฝึกหัด และแบบฝึกทักษะและส่วนประกอบอื่นๆ เช่น
 - 4.1 แบบทดสอบก่อนฝึก
 - 4.2 บัตรคำสั่ง
 - 4.3 ขั้นตอนกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ

4.4 แบบทดสอบหลังฝึก

5. นำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
6. ปรับปรุงพัฒนาให้สมบูรณ์

3. ความพึงพอใจและการวัดความพึงพอใจ

3.1 ความพึงพอใจ

อุทัย หิรัญโต (2523. หน้า 272 อ้างอิงใน นริษา นราศรี 2544. หน้า 28) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า “ ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่ทำให้ทุกคนเกิดความสบายใจ เนื่องจากสามารถตอบสนองความต้องการของเขา ทำให้เขาเกิดความสุข ”

สมศักดิ์ คงเที่ยง และอัญชลี โพธิ์ทอง (2542. หน้า 278-279) กล่าวว่า

1. ความพึงพอใจเป็นผลรวมของความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับระดับความชอบหรือไม่ชอบต่อสภาพต่าง ๆ
2. ความพึงพอใจเป็นผลของทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่าง ๆ
3. ความพึงพอใจในการทำงานเป็นผลมาจากการปฏิบัติงานที่ดี และสำเร็จจนเกิดเป็นความภูมิใจ และได้ผลตอบแทนในรูปแบบต่างๆ ตามที่หวังไว้

กิลเมอร์ (Gilmer, 1966.p. 80) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจในการทำงานเป็นทัศนคติของบุคคลที่มีต่อปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตโดยทั่วไปที่ได้รับมา

ไพรซ์ และมุลเลอร์ (Price and Muller, 1986. P. 215) ให้ทัศนะว่าความพึงพอใจในงาน คือระดับของความพึงพอใจในทางบวกหรือในทางที่ดีของพนักงานหรือลูกจ้างต่องาน

ธงชัย สันติวงษ์ (2533. หน้า 359) กล่าวว่า ถ้าบุคคลหนึ่งได้มองเห็นช่องทางหรือโอกาสจะสามารถสนองแรงจูงใจที่ตนมีอยู่แล้ว ก็จะทำให้ความพึงพอใจของเขาดีขึ้น หรืออยู่ในระดับสูง จากความคิดเห็นของนักวิชาการ ได้กล่าวถึงสิ่งที่สร้างความพึงพอใจสรุปได้ว่า ความพึงพอใจจะทำให้ บุคคลเกิดความสบายใจหรือสนองความต้องการทำให้เกิดความสุขเป็นผลดีต่อการปฏิบัติงาน

3.2 วิธีการสร้างความพึงพอใจในการเรียน การศึกษาจะมีความสัมพันธ์และความพึงพอใจที่ดีต่อการเรียน ต้องมีการสร้างความพอใจในการเรียน ตั้งแต่เริ่มต้นให้แก่ผู้เรียน ซึ่งการดำเนินกิจกรรมการเรียนการ

สอน ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยกระตุ้นให้ ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือการปฏิบัติให้บรรลุตาม วัตถุประสงค์ ให้คำแนะนำปรึกษา จึงต้องคำนึงถึง ความพึงพอใจ ซึ่งในปัจจุบันผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกหรือให้คำแนะนำปรึกษา จึงต้องคำนึงถึง ความพึงพอใจในการเรียนรู้ การกระทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้ หรือการปฏิบัติงาน มีแนวความคิดพื้นฐานที่ต่างกันอยู่ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน การตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติ งานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนองที่ชนะตามแนวคิดดังกล่าว

2. ผลของการปฏิบัติงานไปสู่ความพึงพอใจ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างพึงพอใจ และการปฏิบัติงาน จะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่น ๆ ผลของการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลของการตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งในที่สุดจะนำไปตอบสนองความพึงพอใจในรูปของรางวัลหรือผลตอบแทนภายใน (intrinsic rewards) และผลตอบแทนภายนอก (extrinsic rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัว บ่งชี้ของการตอบแทนที่ได้รับรู้แล้ว ความพึงพอใจย่อมเกิดขึ้น โดยมีผู้ให้แนวคิดไว้หลายท่านดังนี้

Skinner (1972, p. 1) มีความเห็นว่า การปรับพฤติกรรมไม่สามารถทำได้โดยเทคโนโลยีทางกายภาพ และชีวภาพ แต่ต้องอาศัยเทคโนโลยีของพฤติกรรม คือ เสรีภาพและความภาคภูมิใจ จุดหมายปลายทางที่แท้จริงของการศึกษา โดยการทำให้อัตลักษณ์ของตัวเอง รับผิดชอบต่อการกระทำ เสรีภาพ คือ ความเป็นอิสระจากการควบคุมวิเคราะหฺ์ ปรับเปลี่ยน หรือปรับปรุงรูปแบบใหม่ให้แก่สิ่งแวดลอมนั้น โดยทำให้อานาจนการควบคุมอ่อนลง จนเกิดความรู้สึกว่าตนเองมิได้ถูกควบคุม หรือต้องแสดงพฤติกรรมใดๆ ที่เนื่องมาจากการกระทำ ควรได้รับการยกย่องยอมรับมากเท่าไร จะต้องเป็นการกระทำที่ปลดปล่อยจากการบังคับหรือสิ่งควบคุมใดๆ มากเท่านั้น นั่นคือ สัดส่วนปริมาณของการยกย่องยอมรับที่ให้แก่การกระทำ จะเป็นส่วนกลับกับความเด่น หรือความสำคัญของสาเหตุที่จูงใจให้กระทำ นอกจากนี้ Skinner ได้ให้ข้อคิดกับครูว่า จงทำให้เด็กเกิดความเชื่อว่า เขาอยู่ในความควบคุมของตัวเอง แม้ผู้ควบคุมที่แท้จริง คือ ครู

Whitehead (1967, p. 1) ได้กล่าวถึง จังหวะของการศึกษามี 3 ขั้นตอนดังนี้

- 1) การสร้างความพึงพอใจ โดยให้นักเรียนได้รับสิ่งใหม่ๆ มีความตื่นเต้น พึงพอใจในการได้พบและเกิด สิ่งใหม่ๆ
- 2) การทำความกระจ่าง โดยมีการจัดระบบระเบียบ ให้คำจำกัดความ มีการกำหนดขอบเขตที่ชัดเจน
- 3) การนำไปใช้ โดยนำสิ่งใหม่ที่ได้มาไปจัดสิ่งใหม่ๆ ที่จะได้พบต่อไป เกิดความตื่นเต้นที่จะเอาไปจัดสิ่ง ใหม่ๆ ที่เข้ามา

3.3 การวัดความพึงพอใจ

การวัดความพึงพอใจนั้น สามารถทำได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถกระทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบ ให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพอใจในด้านต่าง ๆ

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจึงจะได้ข้อมูลที่ เป็นจริง

3. การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจ โดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะ แสดงออกจากการพูดจา กริยา ท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และสังเกตอย่างมีระบบแบบ แแผน สรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นข้างในจิตใจของบุคคลที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งจะ แสดงออกมาให้เห็นว่า ชอบใจมีความสุข ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ความพึงพอใจเป็นสิ่ง สำคัญ ที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ประสบผลสำเร็จ โดยวิธีการวัดความพึงพอใจ สามารถทำได้ หลายวิธี เช่น การใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต ดังนั้นถ้าครูจัดกิจกรรมการเรียน การสอนให้ ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือการปฏิบัติให้บรรลุตาม วัตถุประสงค์

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กาญจนา วิเชียรติลกุล (2557) วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการบันทึก รายการค้าในสมุดรายวันขายสินค้า โดยการใช้แบบฝึกทักษะ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง ผลปรากฏว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้น 2 เมื่อคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยแล้วมี ความรู้ในเรื่องนี้ดีมาก

สมทรง สุพานิช (2559, หน้า 42) ได้เสนอถึงวิธีการให้ทำแบบฝึกหัดดังต่อไปนี้ การให้ฝึกปฏิบัติ ควรจะมาหลังการสอน เมื่อนักเรียนเข้าใจดีแล้ว และควรให้ฝึกทุก ๆ ด้าน โดยฝึกทำจากสิ่งที่ย้ายไปหาสิ่งที่ยาก ให้ระยะเวลาสั้น ๆ ในการฝึกแต่บ่อยครั้งจะดีกว่าการฝึกติดต่อกันเป็นเวลานาน เนื่องจากเด็กแต่ละคน อาจจะ ใช้วิธีการทำที่แตกต่างกัน ดังนั้นครูต้องติดตามผลการฝึกอยู่เสมอ ควรให้งานตามความสามารถ ตาม ความเหมาะสมเป็นกลุ่ม ๆ ครูควรจัดให้เด็กเก่งศึกษาปัญหาทางคณิตศาสตร์ ประเภทลับสมองเพื่อให้เขาได้ พบสิ่ง แปลกใหม่ เป็นการเร้าความสนใจ ไม่ควรปล่อยให้ทำแบบฝึกหัดมาก ๆ ทุกครั้งไป ครูต้องสร้างทัศนคติ เชิงบวก ที่ดีต่อการให้แบบฝึกหัด โดยให้เด็กเห็นความสำคัญและให้ใช้เป็นสิ่งแสดงความก้าวหน้าของแต่ละคน ครูต้อง แนะนำอย่างใกล้ชิดหากมีผิดพลาดครูควรแก้ไขเสียก่อนที่จะติดเป็นนิสัย ในการฝึกที่ชัดเจน ครูต้อง ดูแลและ จัดการฝึกให้เหมาะสมกับนักเรียนซึ่งมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล และครูต้องสรรหา กิจกรรมที่ใช้ฝึกให้ มีความหลากหลาย

ยุพา ภูมินรินทโชติ (2555) ทำวิจัยเรื่อง การสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะการบัญชีต้นทุน 1 สำหรับนักศึกษาระดับปวส.1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยเอ็ด จำนวน 38 คน พบว่า มี นักศึกษา 30 คน จากทั้งหมด 38 คน คิดเป็นร้อยละ 81.08 ได้ผลการสอบเกินร้อยละ 50 และผลการ ทดสอบ หลังเรียนผ่านเกณฑ์การทดสอบจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 91.89 ไม่ผ่านเกณฑ์การทดสอบ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.11

สายพิณ สีดา (2556) ทำวิจัยเรื่อง การใช้ชุดฝึกทักษะเพื่อแก้ปัญหา นักเรียนขาดทักษะการบันทึก
รายการคำในสมุดแยกประเภททั่วไปของนักเรียนระดับปวช. 1/7 โรงเรียนระยองวิทยาคาร ภาคเรียนที่ 1 ปี
การศึกษา 2555 จำนวน 12 คน พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้สูงขึ้น และผ่านเกณฑ์ประเมินทุกคน

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้แบบฝึกทักษะที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า
การใช้แบบฝึกทักษะ แบบทดสอบก่อนเรียน- หลังเรียน จะทำให้ครูผู้สอนเห็นพัฒนาของเด็ก เพราะการเรียนรู้
แบบใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้เรียนได้เรียนเนื้อหาและหัดทำแบบฝึกไปพร้อม ๆ กัน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา
มากขึ้น และสามารถทำแบบฝึกได้อย่างถูกต้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ใช้รูปแบบการทดลองในชั้นเรียน โดยทดลองเป็นรายกลุ่มและมีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกทักษะการ link รายการคำที่เกี่ยวกับภาษีซื้อ ภาษีขายไปยังระบบภาษีให้มีความแม่นยำ และเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชีของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 1/7, 9 วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักศึกษาระดับชั้น ปวส. 1/7 และ ปวส. 1/9 จำนวน 10 คน ที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักศึกษาระดับชั้น ปวส. 1/7 จำนวน 5 คน ปวส. 1/9 จำนวน 5 คน สุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะหรือใบงานรายการคำเกี่ยวกับภาษีซื้อ ภาษีขาย
2. แบบทดสอบการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับการซื้อขายและการ link ไปยังระบบภาษี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน
2. ตรวจสอบผลการทดสอบก่อนเรียน
3. ให้นักศึกษาทำแบบฝึกทักษะหรือใบงานรายการคำเกี่ยวกับภาษีซื้อ ภาษีขาย
4. ทดสอบหลังการเรียน (หลังการใช้แบบฝึกทักษะหรือใบงาน)
5. ตรวจสอบการทดสอบหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่

1. คะแนนเฉลี่ย
2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. ค่าสถิติทดสอบความแตกต่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษารายการวิจัยเพื่อการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจการเรียนวิชาการบัญชีเกี่ยวกับภาษี ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 1/7, 9 วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 1 ผลคะแนนทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกทักษะ

ลำดับที่ 1	รหัสนักศึกษา	คะแนน
1	66302010001	4
2	66302010003	4
3	66302010011	5
4	6302010013	4
5	66302010015	5
6	66302010018	6
7	66302010020	4
8	66302010021	5
9	66302010022	4
10	66302010023	3

คะแนนสูงสุด 6

คะแนนเฉลี่ย 4.40

คะแนนต่ำสุด 3

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความรู้พื้นฐานก่อนการใช้แบบฝึกทักษะ นักศึกษามีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 6 คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 และมีคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 3 คะแนน

ตารางที่ 2 ผลคะแนนทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะ

ลำดับที่ 1	รหัสนักศึกษา	คะแนน
1	66302010001	5
2	66302010003	7
3	66302010011	6
4	66302010013	5

5	66302010015	7
6	66302010018	8
7	66302010020	8
8	66302010021	9
9	66302010022	6
10	66302010023	5

คะแนนสูงสุด 9

คะแนนเฉลี่ย 6.60

คะแนนต่ำสุด 5

จากตารางที่ 2 พบว่าคะแนนทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะสูงสุด 9 คะแนน คะแนนเฉลี่ย

6.60 คะแนน และมีคะแนนต่ำสุด 5 คะแนน

ตารางที่ 3 ตารางสรุปคะแนนทดสอบก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะ

ลำดับที่	รหัสนักศึกษา	คะแนนก่อนการใช้แบบฝึกทักษะ	คะแนนหลังการใช้แบบฝึกทักษะ
1	66302010001	4	5
2	66302010003	4	7
3	66302010011	5	6
4	66302010013	4	5
5	66302010015	5	7
6	66302010018	6	8
7	66302010020	4	8
8	66302010021	5	9
9	66302010022	4	6
10	66302010023	3	5
คะแนนเฉลี่ย		4.40	6.60

จากตารางที่ 3 สรุปผลคะแนนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะเห็นได้ชัดว่านักศึกษามีคะแนนทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะสูงขึ้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การ link เอกสารประกอบการบันทึกบัญชีเพื่อเชื่อมโยงการบันทึกบัญชีจากระบบบัญชีไปยังระบบภาษี และจัดทำรายงานภาษีซื้อ รายงานภาษีขายของ นักศึกษาระดับ ปวส. 1/7, 9 วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงแนวทางรวมทั้งวิธีการ เพิ่มทักษะและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ผ่านเกณฑ์ได้ทั้งหมด

สรุปผลการวิจัย

จากการใช้แบบฝึกทักษะในการทำรายงาน link เอกสารประกอบการบันทึกบัญชีเพื่อให้นักศึกษาทำรายงานภาษีซื้อ รายงานภาษีขายได้ดีขึ้น จากเดิมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 หลังการทดลองผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 6.50 ซึ่งดีกว่าเดิม และจากการใช้แบบฝึกทักษะ จะทำให้นักศึกษาสามารถนำข้อมูลและทักษะความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวไปใช้ในการประกอบอาชีพและประสบความสำเร็จ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้สอนพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การ link เอกสารประกอบการบันทึกบัญชีจะดียิ่งขึ้นถ้านักศึกษาได้ทำแบบฝึกทักษะและแบบฝึกหัดบ่อย ๆ จะช่วยเสริมทักษะและเพิ่มความแม่นยำในการบันทึกบัญชีมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

ประโยชน์ของแบบฝึก (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก <http://www.gotoknow.org/blogs/poss.259865>

วันที่ 30 มิถุนายน 2553

การพัฒนาความสามารถทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดหัวลำโพง (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก <http://www.moe.go.th/wihai/profile1.html> วันที่ 25 กรกฎาคม

2553

การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ออนไลน์)

เข้าถึงได้จาก <http://www.moe.go.th/wihai/profile1.html> วันที่ 25 กรกฎาคม 2553

สุทธิพร บุญส่ง และคณะ “การวิจัยในชั้นเรียน”, 2550.